

men det er dog paa høje Tid, at vi gøre noget og nu endelig faa et Rigsarkiv, saa skulle vi fra Mindretallets Side ganske vist indrømme, at baade Rigsarkiv og Ministerialkontorer trænge til ny Lokaler. Men naar det saa stærkt hævdes, at det er paa høje Tid, maa jeg dog sige, at det da er ganske mærkeligt, at man ikke, den Gang man nedsatte denne Kommission fra Trafikministeriets Side, i Kultusministeriet fik Øje for, at Rigsarkivet ogsaa trængte til ny Lokaler. Det fik man først Øje for senere i Stedet for at faa det ordnet med det samme. Jeg er ganske vist meget glad for, at man fik Øje for det og tog Spørgsmaalet op til Overvejelse, men man kan dog ikke sige andet, end at naar man ikke fra Kultusministeriets Side straks har haft Øje for det, saa er det vel ikke paa saa høje Tid, at man ikke skulde kunne tage et halvt Aar endnu til Overvejelse, saaledes at man i Begyndelsen af næste Rigsdagssamling kunde faa Planer frem, der tillode dette Ting en virkelig grundig Drøftelse af disse Sager. Det forekommer mig, at intet vilde være forspildt derved, at Landstinget fik den fornødne Tid til at overveje et saa stort Projekt som dette, man bør ikke af Hensyn til, at det nu en Gang er proklameret, at det er ganske uforsvarligt at lade Rigsarkivet være, saaledes som det er, jaska Sagen igennem uden at have tilbørlig Tid til at faa den virkelig undersøgt og til at faa Planer frem, der maa ske i langt højere Grad vilde kunne tilfredsstille alle end de Planer, der nu foreligge. Jeg skal med disse Ord anbefale Mindretallets Forslag til Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Jeg bringer det ærede Flertal Regeringens, de paagældende Embedsmænds og ikke mindst Rigsarkivarens oprigtige Tak for den Forstaaelse, Omhu og Imødekommen, hvormed det har behandlet det her foreliggende Forslag. Det Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, kan jeg modtage i Henhold til de Forudsætninger, ud fra hvilke det er stillet, og som nærmere ere udviklede i Betænkningen. Derimod maa jeg selvfølgelig bestemt fraraade det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Mindretal, og jeg maa dertil føje, at hellere end at se det vedtaget vilde jeg ønske intet Resultat at faa, thi dette Forslag vil snarere hemme end fremme Muligheden af at faa den Trang afhjulpen, der her er Tale om. Naar den ærede Ordfører, det ærede Medlem for 7ende Kreds (Rottbøll), talte om,

at man burde anstille fornyede Undersøgelser, og anbefalede det af Mindretallet stillede Ændringsforslag for at undgaa det Jaskeri, med hvilket efter hans Mening dette Forslag blev fremmet, saa maa jeg paa Regeringens Vegne bestemt protestere derimod. Jeg mener, at denne Sag er behandlet med saa megen Omhu, som overhovedet kan kræves og vises i en Sag af den Betydning, som denne Sag har, og jeg tvivler heller ikke om, at Tingets Flertal har den samme Opfattelse. Det ærede Medlem nævnedes som et Moment, der viste, at denne Sag ikke var moden til Løsning, at man endnu ikke var klar over, hvor de hidtilværende Beboere af Staldmestergaarden skulde flytte hen. Det ærede Medlem vil jo imidlertid vide, at det er noget, som i og for sig er Sagen uvedkommende. Efter Civillisteloven skulde disse Bygninger afgives uden Vederlag, og det bliver da Civillistens Sag, hvor den vil flytte det paagældende Personale hen, men Billighed — kun Billighed, ikke noget Retskrav — kan tale for, at man imødekommer det Ønske, der netop i fuld Anerkendelse af Retsstillingen er fremkommet fra Civillistens Side om at faa anvist en Bygning eller en Grund til Opførelse af en Bygning med ny Boliger for dette Personale. Det ærede Medlem vil jo vide fra Behandlingen og i alt Fald fra første Behandling her, hvad der i saa Henseende fremkom fra min Side i det andet Ting, det ærede Medlem hentydede dertil, men han tog fejl, naar han sagde, at det Forslag, jeg i saa Henseende havde stillet i det andet Ting, var blevet forkastet. Tværtimod, Tanken i Forslaget, Billighedshensynet mødte Tilslutning fra alle Sider, i alt Fald ikke Modstand fra nogen. Naar jeg tog Forslaget tilbage, var det, fordi jeg ikke var i Stand til at opfylde det Ønske, man fra Folketingets Side nærede om at faa peget bestemt paa, hvor denne Grund skulde være, som man ønskede at overlade Civillisten, dernæst ogsaa, fordi der fra Civillistens Side er opkommet en Tanke om muligvis at skaffe Personalet Bolig i de af Staten eksproprierede og den tilhørende Ejendomme i Stormgade. Jeg omtalte jo udførligt denne Sag ved første Behandling, saa jeg troede ikke, at der endnu kunde være Uklarhed over, hvorledes Stillingen var, men jeg skal i Tilslutning til, hvad jeg sagde derom ved første Behandling, nu oplyse, at de Undersøgelser, jeg den Gang omtalte, vare i Gang, og som endnu ikke vare afsluttede, med Hensyn til Muligheden af at anbringe